

Sygn. akt II Cz 278/13

POSTANOWIENIE

Dnia, 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Grażyna Kobus

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wnioskodawcy (...) z siedzibą w W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt VIII Co 28/13 oddalające wniosek o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 29 września 2011 r. sygn. akt I Nc 3493/11 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w sprawie z powództwa (...) SA w W. przeciwko M. K.

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Wałbrzychu oddalił wniosek (...) z siedzibą w W. o nadanie na jego rzecz - jako następcy wierzyciela - klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu 29 września 2011 r. przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w sprawie I Nc 3493/11. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca nie wykazał przejścia na niego uprawnień wynikających z tytułu wykonawczego. Wprawdzie z przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów wynika, że pierwotny wierzyciel (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W., zbyła na jego rzecz „pakiet” wierzycielności szczegółowo wymienionych w załączniku nr 1 do umowy z dnia 9 grudnia 2011 r. jednakże dokument ten został przedłożony w formie wyciągu – luźnych kartek, nie połączonych z wyciągiem z umowy oraz z nieczytelnymi pieczęciami. Z załącznika tego nie wynika, aby stanowił on dokument prywatny z podpisami urzędowo poświadczonymi osób uprawnionych do reprezentowania cedenta i cesjonariusza. W ocenie Sądu nie spełnia on wymogów z art. 788 §1 kpc, a takiego charakteru nie nadaje przedmiotowemu załącznikowi poświadczenie za zgodność z oryginałem przez reprezentującego wnioskodawcę radcę prawnego, ponieważ zgodnie z art. 129§ 3 kpc jedynie takie poświadczenie, a nie dokument, który jest nim opatrzony ma charakter dokumentu urzędowego.

W zażaleniu na to postanowienie, wnosząc o jego uchylenie wnioskodawca zarzucił :

- naruszenie przepisów postępowania cywilnego, tj. art. 129§ 2 w zw. z art. 3 kpc w zw. z art. 788§1 kpc przez błędne przyjęcie, że załączone przez niego dokumenty w postaci wyciągu z umowy z dnia 9 grudnia 2011 r. wraz z załącznikiem nr 1 do aneksu do umowy sprzedaży wierzycielności z dnia 9 grudnia 2011 r. nie spełnia wymogów formalnych świadczących o przejściu uprawnień na jego rzecz;

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 2 § 2 w zw. z art. 96 pkt 2) ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r., Nr. 189, poz. 1198 z późn. zm.), poprzez błędne przyjęcie, że wyciąg z umowy sprzedaży

wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 r. wraz z załącznikiem nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności nie ma charakteru dokumentu urzędowego;

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na nieuzasadnionym przyjęciu, że wnioskodawca nie wykazał on przejścia uprawnień na jego rzecz, jako przyjmującego wierzytelność, zgodnie z wymogami art. 788§1 kpc.

Zażalenie podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

Stosownie do treści art. 788 § 1 k.p.c. jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Z brzmienia powyższego przepisu jasno wynika, że wykazanie przejścia uprawnień lub obowiązku powinno nastąpić przez przedłożenie dokumentu urzędowego bądź prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym.

Wnioskodawca domagał się nadania klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. Do wniosku przedłożył kserokopię wyciągu z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 r., oraz kserokopie wyciągu z aneksu nr 1 do tej umowy, których zgodność z oryginałami dokumentów prywatnych została notarialnie poświadczona co nadaje tym dokumentom walor dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Wyciągi zostały ponadto poświadczone, jako zgodne z oryginałami, przez pełnomocnika wnioskodawcy, podobnie jak załącznik nr 1 do aneksu do umowy. O ile zatem zgodzić należy się ze skarżącym, że umowa cesji wyczerpuje ustawowy wymóg określony art. 788 § 1 k.p.c. w zw. z art. 129 § 3 k.p.c., o tyle waloru dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym nie sposób przypisać załącznikowi nr 1 do aneksu do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 r. Trafnie wskazał Sąd I instancji, że kserokopie te można uznać jedynie za zbiór luźnych kartek, nie mających jakiegokolwiek waloru w kontekście art. 788 § 1 k.p.c. Pieczęć pełnomocnika wnioskodawcy na kserokopii załącznika nr 1 w brzmieniu : „za zgodność z oryginałem poświadczył radca prawny K. P.” jest bez znaczenia, skoro z żadnej części tej kserokopii nie wynika, że w oryginale ma ona charakter dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym lub też dokumentu urzędowego. Zgodnie z art. 129 §3 k.p.c. poświadczenie zgodności z oryginałem odpisu dokumentu przez występującego w sprawie pełnomocnika strony w osobie radcy prawnego nadaje temu poświadczeniu charakter dokumentu urzędowego. Oznacza to, że poświadczony przez pełnomocnika odpis dokumentu ma charakter dokumentu urzędowego w tym znaczeniu, że potwierdza się w nim z mocą dokumentu urzędowego istnienie dokumentu źródłowego o treści takiej samej, jak odpis (vide : uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2010 r., III CZP 94/10, OSNC 2011/9/91). Przywołane przez pełnomocnika wnioskodawcy orzecznictwo, trafne w stosunku do wyciągu z umowy cesji, oraz wyciągu z aneksu do tej umowy nie może być uzasadnieniem dla istnienia załącznika nr 1 jako dokumentu o którym mowa w art. 788 § 1 k.p.c. Przyjęcie wywodów skarżącego oznaczałoby bowiem, że jego poświadczenie nadaje dowolnemu pismu charakter urzędowy, a taki skutek, jest oczywiście wykluczony. Ponadto, na co już zwracał uwagę skarżący Sąd Okręgowy w podobnej sprawie (II CZ 1213/12) przedkładanie przez zawodowego pełnomocnika nieczytelnych załączników czy dokumentów łączy się z ryzykiem oddalenia wniosku jako niespełniającego ustawowych wymogów a przy tym stanowi wyraz lekceważenia Sądu. Równocześnie nie może zasługiwać na akceptację postawa, w której dokumenty, w oparciu o które ma nastąpić wydanie orzeczenia, strona przedkłada dopiero na etapie postępowania zażaleniowego. Przepis art. 394 § 3 k.p.c. in fine przewiduje możliwość wskazania w zażaleniu jedynie nowych faktów i dowodów, a zatem nie dotyczy sytuacji, w której strona celowo, już na wstępie zaniedbuje swoje obowiązki i nie przedstawiła wszystkich dowodów.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.